

har aldrig opfattet det, der nu vil ſke, ſom noget, der giver Ministeriet Hjemmel til noget, det ikke i Forvejen havde Hjemmel til. Jeg har ikke ment, at det, at vi forhandle denne Sag, i og for ſig noget eneſte Øjeblik giver Ministeriet Ret til at lade vedkommende Befalingsmand blive, for ſaa vidt han ſkulde være aftraadt den 19de Oktober, og det har ikke forandret ſig og vil ikke forandre ſig, hvad enten vi vedtage denne Beſlutning, eller ikke. Selv om vi lade være at vedtage denne Beſlutning, vil Ministeriet jo ikke have nogen ſom helſt større Ret til at lade vedkommende blive i ſin Poſt, end det har i dette Øjeblik. Men der foreligger ſaa en beſtemt Udtalelſe af Folketingets Opfattelſe angaaende dette Forhold, og jeg mener, ſom ſagt, i Overenſtemmelſe med Flertallet, at det har ſin Betydning, maatte ogſaa ſin praktiſke Betydning, ſom man ikke paa Forhaand kan afviſe, at en ſaadan Udtalelſe kommer til at foreligge; men jeg kan ikke indrømme, hvad der ſynes at ligge bagved det ærede Medlems Tanke, at Ministeriet i dette Øjeblik, fordi Reſolutionen endnu ikke er vedtagen, ſkulde have en Slags Ret til at lade den vedkommende Chef blive i ſin Poſt.

F. Boſſen: Jeg har ikke en Gang antydet det mindſte om noget ſaadant. Det undrer mig meget mere, hvad den ærede Ordfører kom ind paa nu. For lidt ſiden ſtillede han i Udſigt, at Vedtagelſen af denne Beſlutning vilde ſaa en afgørende Betydning med Henſyn til den foreliggende Sag, men nu ſiger han: Nej, der forandres ikke noget derved, Forholdet bliver ganſke det ſamme, hvad enten vi vedtage denne Beſlutning eller ej. Det ſynes altsaa at ſtille det i et meget ſvagt Lys, hvilke Følger den ærede Ordfører gør Regning paa at kunne ſaa af Beſlutningen. Jeg ſkal ſige det ærede Medlem, at det forekommer mig at være overordentlig uheldigt at opfordre Tinget til at foretage et Stridt, hvorom man ſelv mener, at det i det væſentlige ikke forandrer det foreliggende Forhold. Nej, ganſke viſt, retſlig ſet bliver det ganſke det ſamme, over for Lovens Fortaaelſe i Morgen og i Dag; men en Ting bliver afgjort i Dag, og det er, at den Forudſætning, ſom den tidligere fungerende Krigsminiſter gif ud fra, da han forelagde Lovforſlaget endnu inden den 19de Oktober, at han med Rigsdagen kunde komme overens om en Løsning, der kunde tilfredſſtille til alle Sider og fri Statskaſſen for Udgifter, er briftet. Det er ſlaaet faſt, at Folketinget ikke billiger, at man afventer en Løsning ad Lovens Vej, ergo maa Følgen blive en eller anden indgribende Afgørelſe

med Henſyn til den paagældende Mand. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) ſagde: Nej, det ſaar ikke den fjærneſte Indflydelse! men den ærede Ordfører ſagde forſt: Jo, det vil ſaa afgørende Betydning for Sagens Løsning, men endte nu med at ſige: Nej, det forandrer ikke noget derved! Men gør det ikke det, lad os ſaa hellere lade være at vedtage det.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Trier): Jeg ſynes, at det ærede Medlem ikke er stærk i at forſtaa netop, hvad der er det centrale i den Tankegang, der er kommen frem. Det, ſom jeg mente ikke forandrede ſig, var det ſelvsamme, ſom det ærede Medlem ogſaa nævnte, nemlig det hele juridiſke Reſtopørgsmaal, der ſelvfølger i Dag og i Morgen er ens, enten vi vedtage denne Beſlutning eller ikke. Men min Mening er dernæſt i dette Øjeblik den ſamme, ſom den hele Tiden har været under Forhandlingen af denne Sag, nemlig at Folketinget ikke paa Forhaand har nogen ſom helſt Grund til at gaa ud fra, at naat det vedtager en Miſbilligelſe af en beſtemt Regeringshandling og en Regeringshandling, ſom fra Regeringens egen Side er anerkendt ſom ulovlig, ſkulde den ikke have nogen praktiſt Virkning. Andet har jeg ikke ſagt; jeg har ikke givet mig ud for at kunne tale i Regeringens Navn — den Situation vilde ogſaa være højt mærkelig — men jeg har talt i Folketingets Flertals Navn, naar jeg ikke har kunnet indrømme, at en Udtalelſe i en ſaadan Situation kun ſkulde være et dødt Ord, ſom Regeringen ikke behøvede at tage Henſyn til. Jeg faſtholder yderligere, at der vil foreligge en beſtemt Situation for Ministeriet, hvis Beſlutningen vedtages, og at jeg paa Forhaand ikke har Grund til at tro, at denne Situation ikke ogſaa vil spille en Rolle for Regeringen.

F. Boſſen: Maa jeg blot til Slutning ſige, at jeg — og jeg antager ogſaa Tingets øvrige ærede Medlemmer — er gaaet ud fra den Forudſætning, at den Sag, vi behandlede for lidt ſiden, ogſaa vilde være kommen til at omfatte det paagældende Forhold og have ſkaffet en lidelig Løsning ud af denne Situation. Det er altsaa efter den ærede Ordførers Mening ikke rigtigt.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Trier): Maa jeg blot dertil ſige, at det ikke er mig bekendt, at man i det hele i Lovgivningsmagten lader Love af denne Art have tilbagevirkende Krafft.